

מילכוד 88:

חיפוש עבודה – גם הוא עבודה, לכן – המובטל הוא אדם עובד

עברו שם כמה שום רוצים. אבל במקרה מות אחרים? למה שהערכי יעבור ואני לא?

לא רק הערכים מתגדרים לציונות. גם המעבדים, שניסים מכיר, אינם יודעים ציונות נכונה מהי. המעביד מעדיף לשלשל לכיס כמה שיותר. לא משנה אם עובד אצלו ערבי או יהודי. שום דבר לא מעניין אותו חוץ מכסף. הוא יודע שאני תלוי בו, ושואם לא אני אעשה את העבודה אז יהיו 20 אחרים שהוא יוכל לקחת במקומי. אז מה איכפת לו?

שוקת שבורה



כ עינת תעסוקה לא נפתרות כי תוצאה מליטורים. זאת ניתן ללמוד בלי קושי. מנהלי-חשבונות, עורכי-דין, פסיכולוגים ועוד רבים אחרים מסיימים את לימודיהם, וניצבים לביסוף לפני שוקת שבורה.

איראפטר להתקבל לעבודה ללא ניסיון, אבל ניסיון איראפטר לרכוש מבלי שמתחילים לעבוד.

מעגל קסום נוסף, המוסיף על הרגשת האידיאליזם, מילכוד המתאים למקומות אחרים, לזמנים אחרים.

ההרגשה הכללית בקרב האקדמאים המובטלים מאד פסימית. האפשרות שיווצרו מקומות-עבודה חדשים, שבהם יוכלו לממש את אשר למדו, נראית רחוקה מתמיד.

אלי, כעל תואר ראשון בפסיכותרפיה ובנוצולוגיה, הפסיק את לימודיו משנכח לדעת שהמשך הלימודים לא יעזור לו במציאת-עבודה. ההיפך

ניסים, לעומתם, נשמע הרבה יותר תקיף וממורמר. קללה הנפלטת עם יציאתו מלישכת-התעסוקה מבהירה שהוא לא כל כך אוהב את העולם. מה שבטוח הוא שיש לו מה לזכור.

ניסים, מסגר בעל ותק של 17 שנה במיקצוע, הוא מובטל טרי. רמי-אבטלה אין הוא רוצה לקחת. אני אוהב לעבוד, אבל כרגע שאני עובד אני מנסה להיות גם שבע-רצון. חצי מהחיים שלי אני נמצא בעבודה. אני רוצה לקום במצב-רוח טוב בבוקר, ולא ללכת לעבודה בגלל חוסר-ברירה.

ללישכה הוא בא כרי לקבל כתובות של מעסיקים המחפשים מסגרים.

מסתבר שהצעות-עבודה אינן חסרות. אז מה הבעיה? בלישכת-העבודה הם רק מנסים להיפטר ממך. הפקיד עושה את השעתיים שלו והולך הביתה. הסבכתי לו מה אני מחפש. נתן לי עבר רה בבית-חרושת הסתררתי. אמרתי לו שאני לא מוכן לעבוד שם. אמר לי זה מה שיש. אמרתי לו שאני לא רוצה. אז הוא אמר: מה אתה רוצה, שאני אומין לך מישרה? אני אחליט מה מתאים לך, ולא אתה!

לא רק על לישכת-התעסוקה הוא כועס. הוא כועס גם על הממשלה, ה"מעסיקים והערכים. לטענתו, המעסיקים מעדיפים את העובדים הערביים משתי סיבות. האחת: הם מהווים כוח-עבודה זול. והאחרת: לפועל הערבי אין לאן ללכת אחרי העבודה, ולכן יעדיף לעבוד אף מעבר לשעות-העבודה הרגילות.

בשלב זה שולף ניסים הערה, הלקויה כה כאלו משרוולו של אחר: "כל הערבים עובדים גרושים. מניסיון אני יכול

בערב לאשה ולכן. כקיצור, החלטתי לעזוב."

הוא ואשתו, פקידת-חשבונות במיקצוע, אינם עובדים כבר זה כחודשיים. חיים על הרובות והפיצויים שקיבלו. לא שנשאר הרבה, אבל איכשהו משתדלים להסתדר עם מה שיש.

בקרב ייגמרו להם הסכונות-הים. הם ימצאו את עצמם נענים לכל הצעה שתבוא. יכול להיות שאעשה הסבה מיקצועית בעורת הלישכה. השאלה הנשאלת היא אם כראי ללמוד מיקצוע שאתה לא אוהב. הרי לא מבטיחים לך תעסוקה אחרי שתגמור את הקורס: כרגע, על כל משרה פנויה יש המון מתמודדים. זהו יתרון למיפעלים ולמעסיקים, אבל חיסרון עצום לנו, לפורעלים. הם יכולים לשחק בנו אף שהם רק רוצים."

לאשתו, שוש, הבעיה המורה עוד יותר. היא אמנם בעלת-ניסיון וותק במיקצועה, אך עצם היותה אשה נשואה ואם לתינוק בן שנה מהווה בעייה. המעסיקים מעדיפים נשים רווקות או אמהות לילדים מבוגרים.

חוסר ברירה



ה אם מישהו מהמעסיקים שמועל על חוק שוויון הודמוניות בעבודה שאומר במפורש: "לפי חוק זה אסור למעביד הפלות בין עובדיו או בין דורשי-עבודה מחמת מינות, מחמת היותם נשואים או מחמת היותם הורים, בקבלה לעבודה, תנאי עבודה וכו'?" וכיצד תוכל שוש להוכיח שהיא לא



חזי, שוש ובנם יוסי. כל יום בצבא הוא כמו יומיים בחוץ...

האבטלה היא עבודה

הוא הנכח. הוא רק יגביד אצלו את הרגשת התיסכל.

מה כבר יכול המשק להכניס לאקדמאי במשך-החודש? המשרות החדשות במשרד-הבריאות או במשרד-החינוך נעה בסביבות 600-700 שקלים למישרה חדשה מלאה. עם תואר ראשון ביד אפשר רוציין רק להתפנות לחיפוש עבודה בתחום אחר לחלוטין. ללישכת-העבודה אין שום דבר להציע בתחום ההסכה המיקצור עית. לא מתכננים אפילו קורסים, מכיוון שיודעים מלכתחילה שלא יהיו מקומות-עבודה פנויים.

ארבע שנות לימוד מבלי שאפשר להפיק מכך כלום? זה לא נשמע הגיוני. זה לפחות מקל על קבלה לעבודות אחרות.

הלכתי למלך, מתמרמר אלי. גיטיתי לכדוק אפשרות של תעסוקה כפקיד-קבלה. אדירי שיהיה קצרה אמרו לי שהם מצטערים, אבל כישורי רבים מדי עובדים. מה קורה פה?

המעט שניתן להבין ולראות היה עצוב מאוד. הכל מאשימים את הכל. הרוב פונה לעצמיה-שירותים. בורחים מענפיה-יצור, או שענפיה-יצור פשוט נעלמים להם. כוודים מהמצאות. כוודים חיים מעצמם.

התורים האינסופיים של המובטלים הולכים ומתארכים.

עד מתי עד שיווצרו מקומות-עבודה. מתי זה יקרה? לממשלה הפיתרון נים. מתי תהיה ממשלה? לאלה הפיתרון נים. **אלון ארמוני**

לומר לך. הערכים משתלטים על כל מקומות-העבודה. אני לא מרבר על עבודות-ניקיון ומיסעדות. מצדיי שיי

התקבלה לעבודה בשל היותה אשה נשואה ואם? נראה שגם בעייה זו נשארת ללא פיתרון.

ביחס למה שעשיתי, הוא אומר. כל יום בצבא זה כמו יומיים בחוץ. העצבים והמתח. זה שאתה לא יודע אם תחזור

עליל לדעת שחיפוש-העבודה היא עבודה בפני עצמה. ראה את עצמך כעובד, שזה תחום עיסוקי. ככל שתעשה את העבודה טוב יותר, סיכויך להצליח בה רבים יותר.

כך מנחמת לישכת דובר שרות-התעסוקה את מי שאין להם דבר אחר לעשות, חוץ מאשר לקרוא את הכתובת שעל קיר הלישכה. מעגל קסום: מי שאינו עובד אינו מוגדר כמוכר טל, אלא כעוסק עד מאוד בחיפוש עבודה. אם הוא מחפש עבודה, אפשר להגיד אותו כעובד (לתקופה קצרה, כמובן) אם הוא עובד, אין לו למעשה מה לחפש בלישכת-התעסוקה, שהרי הוא כבר עובד. אז מה הוא עושה שם לעזאזל? מילכוד 88.

את מחפשי-העבודה ניתן למצוא בצדדי-היום בלשכות אלה. בחורות יפות וחסונות, עובדים יפים וחסונים. כולם ממתנינים בתורים אינסופיים ל"פקיד-ההשמה, שלרוב יבשר להם שהוא מצטער, אך הפיתרון למצוקתם יבוא אולי ביום המחרת. המובטל יגיש את כרטיסו החודשי, ויסומן בו עוד יום שעבר. עוד יום ללא עבודה.

את מי הם מאשימים במצבם והאם הם צופים אפשרות לשינוי?

חזי ושוש, זוג נשוי. זוג נשוי המי חפש עבודה. כנעם, יוסי בן השנה, נלווה אליהם לטיול היומי ללישכת-התעסוקה. חזי שירת כמכונאי צבאי בקבע, ולא היה מעוניין להמשיך בכך, למרות הפצרות מפקדיו. התמורה מאוד קטנה



ניסים המסגר. אתה רוצה שאומין לך מישרה?